

عنوان مقاله:

مفهوم زمینه گرایی در شکل گیری معماری پایدار

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی روشهای نوین طراحی و ساخت در معماری زمینه گرا (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

میرباقر زمزمی - مهندسی تکنولوژی معماری، عضو باشگاه پژوهشگران و نخبگان کشور، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرند، دبیر گروه معماری اکوتک مرند

یاشار قراچمنی - استاد دانشگاه آزاد. کارشناس ارشد معماری

ارم اعظمی

خلاصه مقاله:

بناهای پایدار بناهایی تلقی می شود که کمترین تأثیرات مخرب را به محیط های ساخته شده مصنوع و طبیعی مجاور ناحیه اطرافشان و همچنین متن و زمینه کلی خود داشته باشد. لذا رسیدن به معماری پایدار میسر نمی گردد مگر با تأکید به زمینه گرایی معماری زمینه گرا بر زمین مداری و پیوند محیط با فضا تأکید دارد و با درک پیام بستر خود شکل می گیرد. درواقع بنایی را که بستر معماری به او انتقال داده به واقعیت برساند و طراحی می کند. در نتیجه ساختمان جزئی کوچک از طبیعت پیرامونی خواهد بود. در این رویکرد معماری زمینه گرا به عنوان مهمترین رکن از خلق معماری تأکید می کند. توجه به مفاهیم معماری زمین گرا در کنار معماری پایدار ذکر شده هدف اصلی مقاله مفهوم زمینه گرایی در شکل گیری معماری پایدار است در این مقاله بر اساس زمینه فرهنگی و اجتماعی و تاریخی، کالبد اقلیمی و شرایط خاص آن سایت و ساختمان طراحی و اجرا می گردد و ساختمان عضو همخوان با اکولوژی و عضوی هماهنگ در بستر محیط زیست خواهد بود

کلمات کلیدی:

زمینه گرایی، معماری پایدار، محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/324412>

